

[Finansministeren.]

tryk, som ligger under 38 års grænsen. Jeg synes, at der er noget meget vigtigt, noget meget værdifuldt i, at man her har et incitament, hvor man på lige fod får gavn af den præmieringsordning, der ligger i disse boligopsparringskontrakter. Vi ønsker derfor ud fra den betragtning at fastholde netop denne form for opsparring.

Der blev også i går efterlyst, hvad man fra regeringens side ønskede med hensyn til skattereformer, skattepolitik. Det skal jeg ikke gå ind i en lang redegørelse af her, men jeg vil gerne understrege, at jeg har ønsket at videreføre en række af de undersøgelser, som den tidligere finansminister havde sat i gang. Jeg har ønsket at foretage en undersøgelse af mulighederne for at forenkle kildeskattelovgivning, men ingen skal tro, at det er en nem sag — det tror jeg de fleste af dem, der arbejder med skatteproblemer, ved — at gennemføre store skattereformer med vældige forenklinger. Det er en meget kompliceret opgave, som man ikke løser fra den ene dag til den anden. Jeg er helt sikker på, at hvis det var så enkelt, så ville den tidligere finansminister have løst det for længst, for ingen finansminister, ingen ligningsmyndighed vil være uinteresseret i at gennemføre så nyttige forenklinger, så hensigtsmæssige forenklinger, som det nu engang er muligt. Men jeg ønsker i hvert fald at tage det arbejde op og håber, at jeg enten sidst i denne folketingssamling eller måske først i næste folketingsamling kan fremsætte forslag herom.

I forbindelse med denne forenkling er der jo også vigtige skattemæssige skævheder, som bør tages frem til løsning. De fleste kender disse skævheder, det drejer sig om medhjælpende hustruer, det drejer sig om de vanskeligheder, som forskellige sociale ydelser har skabt på det skattepolitiske område ved en merfortjeneste og en lang række andre ting. Jeg har også bedt om, at disse ting bliver færdiggjort i de udvalg, der på forskellig måde sidder og arbejder med dem, og at man også på dette område kan fremlægge skattepolitiske forslag, der sigter i den retning, som vi fra regeringens side ønsker, nemlig at det skal kunne betale sig at yde en ekstra arbejdsindsats, og at man ved ydelsen af en sådan ekstra arbejdsindsats kan stilles gunstigere skattepolitisk,

end man er stillet i forevejen. Det var disse betragtninger, som jeg gerne ville komme med som svar på de spørgsmål, som hr. Kjeld Olesen stillede mig i går.

Ministeren for Grønland (*Holger Hansen*):

Hr. Rosing har i går eftermiddags rejst forskellige spørgsmål i forbindelse med det grønlandske hovederhverv, fiskeriet. Regeringen er på det rene med, at fiskeriet er af helt afgørende betydning for den grønlandske befolknings levevilkår og for det grønlandske samfund, og er fuldt opmærksom på de vanskeligheder, det grønlandske fiskeri er inde i for øjeblikket, især som følge af svigtende torskeforekomster. Når medlemmer af det grønlandske landsråd kommer til København i slutningen af denne måned, vil der blive optaget forhandlinger med henblik på at klarlægge, hvilken holdning vi fra vor side skal indtage på FN's havretskonference i år for at varetage det grønlandske fiskeris interesser bedst muligt. Regeringen forstår ligeledes, at en udvidelse af laksefiskeriet er af væsentlig betydning som følge af, som jeg nævnte før, at torskefiskeriet er slået fejl. Regeringen er derfor indstillet på at søge at vække ICNAF-partnerlandenes forståelse for behovet for en udvidelse af laksekvotaen.

Jeg har noteret mig hr. Rosings bemærkninger om den såkaldte 6 måneders regel, hvorefter der kræves bopæl i Grønland i 6 måneder for at kunne få næringsbrev. Jeg vil sørge for, at denne sag bliver taget op til vurdering i ministeriet for Grønland. Det er jo ingen ny sag. Det er dog muligt, at man, som også landsrådet har været inde på det, ved at gå andre veje kunne opnå det samme som hr. Rosing ønsker, nemlig et erhvervsliv i Grønland, der ikke i så høj grad som nu er domineret af folk herneldefra.

Når hr. Rosing efterlyser lidt mere nøjagtige oplysninger om, hvad der tænkes på, når der i statsministerens redegørelse tales om behovet for nye arbejdspladser i Grønland, så kan jeg oplyse, at der her er tænkt på, at man over en bred front må foretage undersøgelser af, hvordan man kan skabe alternative erhvervs muligheder i Grønland. Det kan således komme på tale at søge etableret mindre hjemmeindustri virksomheder i de grønlandske byer, og man bør ligeledes søge at få den grønlandske befolkning ind-